Instrucţiuni

Pentru a putea controla fluxul unui program (ordinea în care se vor executa operaţiile dorite), majoritatea limbajelor de programare folosesc *instrucţiuni de control*. Aceste instrucţiuni pot fi, de exemplu, *instrucţiuni de decizie* (cu ajutorul cărora se stabileşte dacă o anumită operaţie se efectuează sau nu în funcţie de o anumită condiţie), *instrucţiuni repetitive* (cu ajutorul cărora se efectuează de mai multe ori o anumită operaţie) etc.

În limbajul Python nu există delimitatori pentru *blocurile de instrucţiuni* (cum sunt acoladele în limbajele C/C++), ci gruparea mai multor instrucţiuni se realizează prin indentarea lor în raport de instrucţiunea căreia i se subordonează.

În limbajul Python sunt definite următoarele instrucțiuni de control:

1. *instrucțiunea de atribuire*
   - Spre deosebire de limbajele C/C++, atribuirea nu este un operator, ci este o instrucțiune!
   - Instrucțiunea de atribuirea poate avea următoarele forme:
     - *atribuire simplă* (`x = 100`);
     - *atribuire multiplă* (`x = y = 100`);
     - *atribuire compusă* (`x, y, z = 100, 200, 300`).
   - Două variabile se pot interschimba prin atribuirea compusă `x, y = y, x`!
   - O atribuire de forma `x = x operator expresie` poate fi scrisă prescurtat sub forma `x operator= expresie`, unde `operator` este un operator aritmetic sau pe biți binar. De exemplu, instrucțiunea `x = x + y*10` poate fi scrisă prescurtat sub forma `x += y*10`.
   - În limbajul Python nu sunt definiți operatorii `++/--` din limbajele C/C++!

2. *instrucțiunea de decizie / alternativă* `if`
   - Instrucțiunea de decizie este utilizată pentru a executa o instrucțiune (sau un bloc de instrucțiuni) doar în cazul în care o expresie logică este adevărată:

```
if expresie_logică:
    instrucțiune
```

Exemplu (maximul dintre două numere):

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))
maxim = a
if b > maxim:
    maxim = b
print("Maximul dintre", a, "si", b, "este", maxim)
```

   - Instrucțiunea alternativă este utilizată pentru a alege executarea unei singure instrucțiuni (sau a unui bloc de instrucțiuni) dintre două posibile, în funcție de valoarea de adevăr a unei expresii logice:

```
if expresie_logică:
    instrucțiune_1
else:
    instrucțiune_2
```

Exemplu (maximul dintre două numere):

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))
if a > b:
    maxim = a
else:
    maxim = b
print("Maximul dintre", a, "si", b, "este", maxim)
```

- Instrucţiunile alternative imbricate se pot scrie mai concis folosind instrucţiunea `elif`, aşa cum se poate observa din exemplul următor:

```
a = int(input("a = "))
if a < 0:
    print("Strict negativ")
else:
    if a == 0:
        print("Zero")
    else:
        print("Strict pozitiv")
```

```
a = int(input("a = "))
if a < 0:
    print("Strict negativ")
elif a == 0:
    print("Zero")
else:
    print("Strict pozitiv")
```

- În limbajul Python nu este definită o instrucţiune alternativă multiplă, cum este, de exemplu, instrucţiunea `switch` din limbajele C/C++!

3. *instrucţiunea repetitivă* `while`

- Instrucţiunea `while` este o instrucţiune repetitivă cu test iniţial, fiind utilizată pentru a executa o instrucţiune (sau un bloc de instrucţiuni) cât timp o expresie logică este adevărată:

```
while expresie_logică:
      instrucțiune
```

Exemplu (suma cifrelor unui număr natural):

```
n = int(input("n = "))
aux = n
sc = 0
while aux != 0:
    sc = sc + aux % 10
    aux = aux // 10
print("Suma cifrelor numarului", n, "este", sc)
```

- În limbajul Python nu este definită o instrucţiune repetitivă cu test final, cum este, de exemplu, instrucţiunea `do...while` din limbajele C/C++!

4. *instrucţiunea repetitivă* `for`

- Instrucţiunea `for` este utilizată pentru a accesa, pe rând, fiecare element dintr-o secvenţă (de exemplu, un şir de caractere, o listă etc.), elementele fiind considerate în ordinea în care apar în secvenţă:

```
for variabilă in secvență:
      instrucțiune
```

Exemple:

```
sir = "test"
for c in sir:
    print(c, end=" ")

#Se va afișa: t e s t
```

```
lista = [1, 2, 3]
for x in lista:
    print(x, end=" ")

#Se va afișa: 1 2 3
```

- Pentru a genera secvențe numerice de numere întregi asemănătoare unor progresii aritmetice se poate utiliza funcția `range([min], max, [pas])`, care va genera, pe rând, numerele întregi cuprinse între valorile `min` (inclusiv) și `max` (exclusiv!!!) cu rația `pas`. Parametrii scriși între paranteze drepte sunt opționali, iar parametrul opțional `pas` se poate specifica doar dacă se specifică și parametrul opțional `min`. Dacă pentru parametrul `min` nu se specifică nicio valoare, atunci el va fi considerat în mod implicit ca fiind `0`.

Exemple:

```
range(6)          =>   0, 1, 2, 3, 4, 5
range(2, 6)       =>   2, 3, 4, 5
range(2, 11, 3)   =>   2, 5, 8
range(2, 12, 3)   =>   2, 5, 8, 11
range(7, 2)       =>   secvență vidă (deoarece 7 > 2)
range(7, 2, -1)   =>   7, 6, 5, 4, 3
```

5. *instrucțiunea* `continue`

doar iteratia curenta

- Instrucțiunea `continue` este utilizată în cadrul unei instrucțiuni repetitive pentru a termina forțat iterația curentă (dar nu și instrucțiunea repetitivă!), continuându-se direct cu următoarea iterație.

Exemplu:

```
for i in range(1, 11):
    if i%2 == 0:
        continue
    print(i, end=" ")

#Se va afișa: 1 3 5 7 9
```

6. *instrucțiunea* `break`

intreaga instructiune

- Instrucțiunea `break` este utilizată în cadrul unei instrucțiuni repetitive pentru a termina forțat executarea instrucțiunii respective.

Exemplu: Se citește un șir de numere care se termină cu valoarea `0` (care se consideră că nu face parte din șir, ci este doar un marcaj al sfârșitului său). Să se afișeze suma numerelor citite.

```
s = 0
while True:
    x = int(input("x = "))
    if x == 0:
        break
    s += x
print("Suma numerelor citite: ", s)
```

Atenție, în acest program instrucțiunea `s += x` ar fi putut fi scrisă și înaintea instrucțiunii `if` fără a-i afecta corectitudinea! Totuși, în alte cazuri (de exemplu, dacă s-ar fi cerut produsul numerelor citite), acest lucru ar fi dus la afișarea unui rezultat eronat!

7. *instrucțiunea* `else`

- Instrucțiunea `else` poate fi adăugată la sfârșitul unei instrucțiuni repetitive, instrucțiunile subordonate ei fiind executate doar în cazul în care instrucțiunea repetitivă se termină natural (condiția dintr-o instrucțiune `while` devine falsă sau o instrucțiune `for` a parcurs toate elementele unei secvențe), ci nu din cauza întreruperii sale forțate (utilizând o instrucțiune `break`).

Exemple:

a) Se citește un șir format din `n` numere întregi. Să se verifice dacă toate numerele citite au fost pozitive sau nu.

```
n = int(input("n = "))
for i in range(n):
    x = int(input("x = "))
    if x < 0:
        print("A fost citit un număr negativ!")
        break
else:
    print("Toate numerele citite au fost pozitive!")
```

b) Să se afișeze cel mai mic număr prim cuprins între două numere naturale `a` și `b` sau un mesaj corespunzător în cazul în care nu există niciun număr prim cuprins între `a` și `b`.

```
a = int(input("a = "))
b = int(input("b = "))

for x in range(a, b+1):
    for d in range(2, x//2+1):
        if x % d == 0:
            break
    else:
        #instructiunea for d in ... s-a terminat natural,
        #deci numărul x nu are divizori proprii,
        #ceea ce înseamană că x este un număr prim
        print("Cel mai mic numar prim cuprins intre", a,
                "si", b, "este", x)

        #numărul x este cel mai mic număr prim cuprins între
        #a și b, deci nu are rost să mai continuăm căutarea
        #altuia și oprim forțat instrucțiunea for x in ...
        break
else:
    #instructiunea for x in ... s-a terminat natural, deci
    # nu a fost găsit niciun număr prim cuprins între a și b
    print("Nu exista niciun numar prim cuprins intre", a,
            "si", b)
```

8. *instrucţiunea* `pass`

- Instrucţiunea `pass` este o instrucţiune care nu are niciun efect în program (este similară unei instrucţiuni vide). Această instrucţiune se utilizează în cazurile în care sintactic ar fi necesară o instrucţiune vidă, deoarece în limbajul Python aceasta nu este definită.

Exemplu:

```
varsta = 10
if varsta <= 18:
    print("Junior")
elif varsta < 60:
    #nu prelucrăm informațiile despre persoanele
    #cu vârste cuprinse între 19 și 59 de ani
    pass
else:
    print("Senior")
```